

ZZg Nieuws

Geloof Hoop Liefde

Hoopgevend

Hoop houdt mij gaande.
Hoop biedt jou perspectief.
Hoop geeft hem moed.
Hoop geeft haar uitzicht.
Hoop geven wij niet op
want hoop doet ons leven.

Hoop mogen we koesteren.
Hoop mogen we voeden.
Hoop mogen we hebben.
Hoop mogen we geven,
want hoop doet wonderen.

Laten we maar leven
op hoop van Zegen

Jeannet Kelholt

Hoop doet leven

Het is een bekende uitdrukking. Een die je op zoveel manieren kunt uitspreken: verzuchtend, smekend, soms zelf cynisch maar ook verwachtingsvol en opgewekt. En als je probeert om er letterlijk naar te kijken? Doet hoop daadwerkelijk 'leven'?

Misschien gaat die vlieger best op voor sommige kinderen in het kinderkuis in Uvira in Congo. Dankzij een orthopedische operatie, waarvoor ze weliswaar eerst een spannende reis moeten maken, kunnen zij hun leven weer wat hoopvoller tegemoet zien. U leest er uitgebreid over op pagina 2 en 3.

En hoe ziet de wereld eruit in Nicaragua en Honduras? In november van 2020 werden de kustgebieden van deze landen twee keer getroffen door een zware orkaan. Diverse zendingsorganisaties sloegen daarop de handen ineen en startten een noodhulpactie. U leest erover op pagina 7. In zulke situaties lijkt het soms nagenoeg onmogelijk om hoop te houden en om uit te kijken naar betere tijden. En toch krijgen de mensen het voor elkaar.

Ook bij onze andere projecten wereldwijd proberen we de hoop te laten doorklinken. Tegen de klippen op? Soms wel. En toch blijven we erin geloven, want zonder hoop wordt het niets.

Van harte hopen we dat u als lezer, als zendingsgenoot, met het ZZg blijft openpen. Uw betrokkenheid in woord en daad is van groot belang en doet er echt toe.

Zeister Zendingsgenootschap

Jaargang 186 nr. 1 maart 2021

Daniël Claas

Onderweg van Congo naar Rwanda:
een trip met risico

Orthopedische behandelingen voor kinderen uit een weeshuis

Weeshuis

Ten noorden van het Tanganyikameer, aan de rand van de stad Uvira in DR Congo, ligt weeshuis Kakusi met vijf verschillende gebouwen/huizen. Hier wonen zestig kinderen in de leeftijd van 4-16 jaar die hun ouders hebben verloren door oorlog of ziekte. De kinderen die er wonen hebben allemaal een lichamelijke handicap. Het weeshuis is in 2015 opgericht in samenwerking met de Deense zending van de Broedergemeente, de Broedergemeente in Oost-Congo en enkele particuliere bedrijven. Het weeshuis is georganiseerd in vijf huizen met in elk huis een 'mama' die voor twaalf kinderen zorgt. De lokale kerk is verbonden met elk huis en ondersteunt op praktische en pastorale wijze.

Medische zorg

Het verlenen van goede medische zorg is een van de uitdagingen waarmee de leiding van het weeshuis continu wordt geconfronteerd. Op het terrein van het weeshuis is een kleine gezondheidskliniek, maar die heeft maar beperkte mogelijkheden. In het najaar van 2019 is er een doorbaak op het gebied van gespecialiseerde orthopedische operaties.

Foto's: BDM

Het weeshuis komt in contact met een ziekenhuis in Rwanda, dat gespecialiseerd is in dit soort operaties. Een groep van vijf kinderen wordt tijdelijk van het weeshuis naar het Rwandese ziekenhuis overgebracht. Helaas kunnen ze daar niet allemaal succesvol worden behandeld, maar toch biedt het ziekenhuis een beter perspectief dan de beperkte zorg in Congo. Tot op de dag van vandaag onderhoudt het weeshuis contact met het ziekenhuis in Rwanda. Indien mogelijk gaan er af toe kinderen naar het ziekenhuis toe voor een operatie, in de verwachting dat dat aanzienlijke verbetering oplevert in de kwaliteit van leven.

Zending

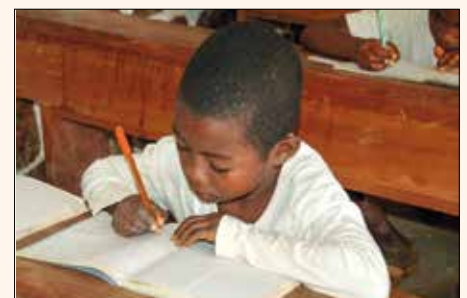
De Deense zending Knud Knusen wordt al jarenlang door de Deense Broedergemeente uitgezonden naar Tanzania en Congo. Hij haalt met ons herinneringen op aan die ene dag in 2019, waarop hij

alles op alles zette om vijf kinderen uit het weeshuis veilig in het ziekenhuis in Rwanda te krijgen. Hij kreeg daarbij hulp van de Nederlandse verpleegkundige Marjo ten Kate, die met haar man ook via de Broedergemeente was uitgezonden in die tijd. Een missie die bepaald niet risicovrij bleek te zijn, zo weet hij nog goed.

Ontvoering

"Het is alweer twee jaar geleden, maar ik herinner het me als de dag van gisteren. Marjo en ik hadden vooraf de kinderen zorgvuldig geselecteerd die in aanmerking kwamen om mee te gaan. Dat klinkt misschien gek, maar we wisten dat men in dit ziekenhuis in Rwanda slechts een bepaald soort ingrepen kon uitvoeren. Helaas kwam daardoor niet ieder kind in aanmerking. Na vertrek uit Uvira deden de eerste moeilijkheden zich al voor bij de grens. Daar zagen grensbewakers een busje met kinderen

in combinatie met papierwerk dat blijkbaar niet op orde was. Het gevolg: er ontstond ter plekke een verdenking van ontvoering van deze kinderen. Dat was uiteraard niet het geval, maar zie dan het tegendeel maar eens te bewijzen. Urenlang werd het busje met de kinderen en de chauffeur aan de kant van de weg gezet. Na veel telefoontjes, het gelukkig alsnog kunnen overleggen van de juiste papieren en niet te vergeten: een stevige interventie van Marjo, mocht de groep hun weg naar het Rwandese ziekenhuis vervolgen. Goede contacten, persoonlijke relaties hebben is key in deze landen."

Andere cultuur

"Ondanks de reden van de trip, was het voor de kinderen die mee waren een geweldige ervaring om een ander land te bezoeken. Niet alleen vanwege de lange busreis, maar ook om een kijkje te kunnen nemen in een andere cultuur dan in hun eigen land. Voor ons in Europa klinkt dat misschien wat gek, want is de cultuur in Rwanda nu echt heel verschillend dan die in Congo? Vergelijk het maar met Nederland, Duitsland, België, Frankrijk. Er zijn overeenkomsten, maar ook veel verschillen. De kinderen van het weeshuis hebben dit cultuurverschil duidelijk gemerkt. Ze zagen mensen met dezelfde kleur als zij, maar die verschillend waren in gedrag en taal."

Teleurstelling

"Een dag later dan gepland arriveerde het gezelschap in het ziekenhuis in Rwanda. Daar wachtte hen een volgende teleurstelling: slechts twee kinderen kregen de behandeling die ze nodig hadden. Bij hen werd een prothese geplaatst, waarbij bepaalde ledematen weer terug in hun natuurlijke positie konden worden gezet. Twee andere kinderen bleken op dat moment niet te kunnen worden geholpen. De behandeling die zij nodig hadden, was op dat moment niet beschikbaar. Daarover zou vooraf al overleg moeten zijn geweest met een van de artsen, maar toen dat steeds werd uitgesteld, besloten wij om het er maar op te wagen. Helaas. Het vijfde en laatste kind dat mee was, een jongen van 12 jaar, bleek een kankergezwell in zijn wang te hebben. Hij was dus niet op de goede plaats om behandeld te kunnen worden. Uiteindelijk kon hij met moeite worden overgeplaatst naar een ander ziekenhuis."

Onbetaalbaar en onveilig

"Het probleem van orthopedische of andere chirurgische behandelingen in dit deel van Congo is vooral economisch. Operaties worden uitgevoerd door artsen die meestal werkzaam zijn in particuliere ziekenhuizen of klinieken. Dat

zijn dus behandelingen tegen zeer hoge kosten, onbetaalbaar voor gewone mensen. Omdat de meeste mensen in Congo dergelijke particuliere behandelingen niet kunnen betalen, gaan zij op zoek zoeken naar andere wegen. Zij komen bijvoorbeeld uit bij gratis behandelingen van NGO's of andere soorten medische organisaties. Vanwege de politieke situatie in deze regio's is de veiligheid van medisch personeel uit het buitenland slecht. Organisaties kunnen eigenlijk niet onder deze omstandigheden hun werk doen. In de buurlanden, zoals Rwanda, liggen de kaarten soms wat anders op tafel. Het is dan 'gemakkelijker' om een behandeling te krijgen door de grens over te steken, dan om honderden kilometers door gevaarlijke omgevingen in eigen land te reizen."

Opgroeien met een handicap

"De medewerkers van het weeshuis voor

fysiek gehandicapte kinderen, willen niets liever dan hen een doel geven in het leven. Ze willen de kinderen laten zien dat ze er mogen zijn, dat ze waardevol zijn, dat ze ertoe doen. Opgroeien met een handicap in een land als Congo is nog veel erger dan je je kunt voorstellen. Je staat altijd achteraan in de rij, omdat niemand geïnteresseerd is om te investeren in de toekomst van gehandicapten. Dat betekent dus: geen school, geen behandeling, geen kleding, minder voeding. Bij het weeshuis draaien ze dat om en zetten ze deze kinderen op de eerste plaats. Hierdoor ontwikkelen ze zich zoveel mogelijk net als andere kinderen, krijgen ze onderwijs, genoeg kleding en een dak boven hun hoofd. Bovendien worden ze aangemoedigd tot een toekomst die gebaseerd is op hun 'krachten' en niet op hun tekortkomingen. Door de huidige omstandigheden rondom de coronapandemie, alsook door politieke omstandigheden, is het op dit moment nagenoeg niet mogelijk om de kinderen in het weeshuis te bezoeken, maar het project zal hoe dan ook doorgaan. Binnenkort heeft het weeshuis de eerste studenten die een middelbareschooldiploma zullen behalen. Kortom: er wordt volop ingezet op de kansen die er voor deze kinderen zijn."

Doe mee

In 2021 hopen de mensen van het weeshuis opnieuw met vijf kinderen naar Rwanda te gaan voor een operatie. Als de coronasituatie het tenminste toelaat. Zo'n operatie is van het grootste belang voor het verdere leven van die kinderen en daardoor voor hen enorm kostbaar. En de kosten? Die helpt u dragen, via uw steun aan het ZZg. Dank u wel!

Tanzania (2021.001)

Van evangelist tot dorpsdominee

In het uiterste westen van Tanzania zijn 40 lokale pastors en 125 evangelisten van de Broedergemeente aan het werk. Slechts 18 pastors hebben een afgeronde theologische opleiding en dus is er grote behoefte aan training en scholing. Het ZZg steunt een initiatief van de Deense zendingsorganisatie BDM, die 35 evangelisten een tweejarige theologische opleiding aanbiedt aan de bijbelschool in Sumbawanga. Die training omvat pastorale zorg, preken en lesgeven, de Bijbel kennen en toepassen en als kerkleiders op een geloofwaardige manier het evangelie voorleven. € 4.000 draagt het ZZg bij. *Doet u ook een duit in het (collecte)zakje?*

Foto: Mariola Sagan

Suriname (2020.26)

Kwaliteitszorg in Diakonessenhuis

Het Diakonessenhuis in Paramaribo, een ziekenhuis op christelijke grondslag, verleent sinds 1962 medische zorg aan patiënten uit de stad en speciaal aan die uit het binnenland. Het Diakonessenhuis krijgt geen overheidssubsidie. De ligdagentarieven voor de 204 bedden zijn door de overheid vastgesteld en al jaren niet kostendekkend, maar mogen vanwege de slechte economische situatie in Suriname niet verhoogd worden. Daardoor heeft het ziekenhuis geen reserves meer voor noodzakelijke vervanging en investeringen, zoals 6 perfusorpompen (o.a. voor oncologiepatiënten), 4 bedden en vernieuwing van de luchtverversingsinstallatie op de röntgenafdeling. Het ZZg stelde € 15.000 ter beschikking, € 1.850 kwam er tot dusverre binnen. *Helpt u (een stukje) mee? Een perfusorpompe kost € 750, een ziekenhuisbed € 1.650.*

Foto: Diakonessenhuis

Suriname (2020.46) **Een doorgangshuis voor patiënten**

Zwangere vrouwen uit het binnenland worden bij medische complicaties naar Paramaribo gestuurd, want alleen daar is specialistische zorg voorhanden. Deze vaak nog heel jonge inheemse vrouwen moeten zo'n 12 weken onder medisch toezicht in de stad blijven. Een probleem voor wie daar geen familie heeft en onderdak, voeding en reiskosten onmogelijk zelf kan betalen. De oplossing is de Zinzendorferberg van de Broedergemeente. In dat 'Doorgangshuis' is toezicht en begeleiding - belangrijk als je de taal niet spreekt en de leefgewoonten en regels in de stad niet kent. Afgelopen jaar verbleven er 11 zwangere vrouwen en 4 patiënten met een medische aandoening een tijdje, elk met een familielid. De Medische Zending en het ZZg betalen reis, verblijf en voeding, en zo nodig een babypakket. Het Doorgangshuis helpt moeder- en kindsterfte bij bevallingen te verminderen. En dat is hoopvol. *Doet u mee? € 17.500 is nodig en € 3.200 kwam er tot dusverre binnen.*

Foto: Medische Zending

Tanzania (2020.30) **Geef ze een studiekans!**

Jongeren die goed kunnen leren zouden, ongeacht hun achtergrond, de kans moeten hebben om hoger onderwijs te volgen. Maar in Rukwa, een arme streek in het zuidwesten van Tanzania, is dat voor wie afkomstig is uit een arm of gebroken gezin vrijwel onmogelijk.

Twaalf veelbelovende, maar kansarme jongeren kregen via de Deense zending Knud Knudsen een studiebeurs van de Deense zendingsorganisatie BDM. Zij studeren nu aan een hogeschool of universiteit. Voor vijf studenten betaalt het ZZg de schoolkosten (in totaal € 3.500). Zij doen het prima: Sagen studeert dit jaar af als mijnbouwkundig ingenieur, Ignatus in het bankwezen, Alfred is bijna klaar met de lerarenopleiding (geschiedenis en aardrijkskunde), Rukia studeert voor apotheker en Boniphace volgt een technische opleiding.

Hun studie biedt deze jongeren perspectief op een mooie toekomst. En als ze straks een goede baan weten te vinden zullen zij op hun beurt kinderen naar school sturen: hun broertjes/zusjes, hun eigen kinderen of die van familieleden. *Een ketting van hoop. Schakelt u mee?*

Foto: Sagen

Foto: Johan Starm

Zuid-Afrika (2021.002) **Tomaten uit de puree!**

Op het terrein van kinderkuis Elim Home staan negen tunnelkassen waarin sinds enkele jaren commercieel tomaten worden gekweekt. Die dragen bij aan de bekostiging van het kinderkuis waar 50 kinderen en jong-volwassenen met zware verstandelijke en fysieke beperkingen worden verzorgd. Voor deze zorg zijn veel handen nodig en dat maakt dat Elim Home elk jaar moet worstelen om de begroting rond te krijgen. De tomatenopbrengst is een zeer welkome aanvulling van het budget. De tunnelkassen leveren steeds meer op, maar uitgerekend in dit Covid-jaar is groot onderhoud nodig en dat is kostbaar. Het ZZg stond aan de wieg van het tomatenproject en geeft nu een duwtje in de rug: € 10.000. De overige € 12.000 komt vanuit de tomatenopbrengst. *Helpt u ook wat tomaten uit de puree?*

Foto: ABWM

In het afgelegen noord-oosten van Honduras is het bij de inheemse Miskito-bevolking niet goed gesteld met de gezondheid van moeders en zuigelingen. De moedersterfte is hoog en veel kinderen halen hun vijfde verjaardag niet. Gebrek aan goed voedsel en goed water is de belangrijkste oorzaak. De gezondheidskliniek

van de Broedergemeente in Ahuas startte daarom in 2016 een voedselprogramma voor ondervoede kinderen. In drie gemeenschappen krijgen in totaal ruim 100 kinderen dagelijks een voedzame maaltijd, die door vrouwen uit de lokale gemeenschap bereid en uitgedeeld wordt. Ook dient het project de lokale economie, want men koopt de groenten en levensmiddelen zoveel mogelijk lokaal. Dit voedingsprogramma wordt gedragen door de Amerikaanse zendingsorganisatie BWM, die al 60 jaar onder de Miskito's werkt. Het ZZg steunt het dit jaar met € 4.000. *Doet u ook mee?*

Labrador (2021.008) **Leiderschapstraining in de kerk**

Lang geleden, in 1752, begon het zendingswerk van de Europese Broedergemeente onder de Inuit (eskimo's) in Labrador, aan de oostkust van Canada. Nu is het een kleine zelfstandige kerk, met vier gemeentes. Zendelingen vanuit Europa en Noord-Amerika hebben een belangrijke rol gehad in het opbouwen van de kerk, maar sinds 20 jaar wordt er ook gewerkt aan lokaal leiderschap. Nu heeft de kerk in Labrador de Amerikaanse zendingsorganisatie BWM gevraagd om training in leiderschap en pastoraat, zodat lokale, veelal informele kerkleiders kunnen groeien in hun werk. Een paar dominees gaan als vrijwilliger in de gemeentes die workshops geven. Het ZZg draagt € 1.700 bij aan deze uitwisseling van kennis, geloof en hoop. *Helpt u mee dit mogelijk te maken?*

Foto: ABWM

Geef hoop, deel liefde!

Tanzania (2021.003) **Inclusief beroepsonderwijs**

Ben je een meisje, weeskind, tienermoeder, of heb je een beperking? Dan is in Tanzania de kans dat je na de basisschool verder mag leren niet groot. De kosten, maar ook stigmatisering en achterstelling zitten in de weg. Dit betekent voor veel jongeren een uitzichtloos bestaan in armoede. ZZg's Zwitserse collega-organisatie Mission21 laat zien dat het anders kan. 200 jongeren uit kwetsbare groepen krijgen een beurs voor een praktische beroepsopleiding tot meubelmaker, timmerman, automonteur, elektricien, kleermaker, hotel-medewerker of kok. Bij hun diplomering ontvangen ze startgereedschap, zodat ze meteen aan de slag kunnen. Het programma op de vakscholen in Mbeya en Kyela sluit aan op de mogelijkheden van de jongeren, ook die met een beperking. Docenten krijgen bijscholing in 'Inclusief onderwijs'; lokalen en slaapzalen worden beter toegankelijk gemaakt, en in buurtbijeenkomsten leren mensen dat iedereen in de maatschappij erbij hoort en mee mag doen. Deze hoopvolle boodschap betekent voor kwetsbare jongeren uitzicht op een beter leven en het ZZg stelt daar graag € 10.000 voor beschikbaar. Een tweejarige opleiding met startpakket kost ongeveer € 500. *Wat kunt u bijdragen?*

Foto: Mariola Sagan

Kinderhuis Kilangala

Hoe overleeft een baby als bij de geboorte de moeder sterft? Het is een groot probleem in afgelegen dorpen op het platteland. Koemelk gaat niet goed, baby-melkpoeder is erg duur en niet eenvoudig te bereiden. Vanuit de wijde regio (ruim 100 km) worden baby's in nood daarom naar de Kilangala missiepost gebracht. Daar worden ze verzorgd door ervaren personeel tot ze een jaar of twee zijn en vast voedsel eten. Dan gaan de meesten weer terug naar hun familie. Kinderen die niet terug naar huis kunnen (zoals een albino tweeling) mogen in het kinderkuis blijven tot ze volwassen zijn. Ze gaan naar school en krijgen een vakopleiding. Het ZZg ondersteunt het kinderkuis dit jaar met € 7.400, want de missiepost kan zelf niet alle kosten dragen (babymelk, voeding, medische zorg, salarissen). De lokale bevolking helpt ook en brengt soms kleding, suiker of zeep. Zo mogelijk betaalt ook de familie van de baby mee, in geld of natura. Zonder het kinderkuis in Kilangala zouden veel moederloze baby's het niet gered hebben. Dat zij leven, is een teken van hoop.

Foto: ZZg

10 x een bijbelschoolbeurs

Een één- of tweejarige opleiding aan een bijbelschool is op het platteland van Tanzania een goede basis om aan de slag te kunnen, binnen maar ook buiten de kerk. De Deense zendingsorganisatie BDM geeft tien jonge mannen en vrouwen een studiebeurs aan de Lusangi Bijbelschool in Sikonge, waar ook Deense zendelingen lesgeven. Het gaat om basistraining en toerusting in de theologie, waarna ze in lokale Broedergemeenten kunnen voor gaan. Belangrijk voor de ontwikkeling van de kerk! De studenten verblijven gedurende hun opleiding in de bijbelschool. De studiebeurzen zijn nodig omdat veel jonge mensen de kosten zelf niet kunnen dragen. Het ZZg betaalt het schoolgeld à € 200 voor vijf studenten. *Kunt u iemand opleiden?*

Foto: BDM

In gesprek met ...

In de Algemene Ledenvergadering van 17 oktober 2020 vond een bestuurswisseling plaats. Br. John Waalring nam plaats in het ZZg en nam als voorzitter het stokje over van de afscheidnemende broeder Lesley Dragtenstein. We spraken br. Waalring via Zoom voor een kennismakingsgesprek.

Achtergrond en loopbaan

"In 1955 ben ik geboren in Suriname en ik kom uit een gezin van vier kinderen. Na mijn

eindexamen kwam ik in 1973 naar Nederland om verder te studeren. Dat werd een HBO-opleiding Personeel en Arbeid (tegenwoordig Human Resources). Daarna studeerde ik Sociale Wetenschappen aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Eigenlijk moet je je hele leven blijven studeren. In Nederland trouwde ik en kregen we twee kinderen. Sinds 1987 ben ik beleidsambtenaar in Den Haag. Fijn en mooi werk, maar soms ook ingewikkeld en politiek gevoelig. Toen ik destijds startte was de samenleving nog behoorlijk homogeen, terwijl er nu veel meer polarisatie is."

Broedergemeente

"De betrokkenheid bij de Broedergemeente komt van huis uit. Mijn beide ouders waren EBG-lid. Ik ben er ook gedoopt. Direct na mijn verhuizing naar Nederland sloot ik me in Rotterdam aan bij de EBG. Wat me aan de Broedergemeente aanspreekt is het warme, familiale gevoel. Dat vormt je echt al vanaf de kleuterschool. Medemenselijkheid is een belangrijk thema, je helpt elkaar en je zorgt voor elkaar in goede en slechte tijden."

Connectie met het ZZg

In Suriname kwam ik al voor het eerst met het ZZg in aanraking. Het ZZg was daar een begrip. Op de lagere school werden iedere week de 'maandagcenten' opgehaald. Die waren bedoeld voor het zendingswerk van het ZZg. Direct naast mijn school stond het Diakonessenhuis, het ziekenhuis dat met hulp van het ZZg is gebouwd. Dat is voor mij altijd een levend voorbeeld gebleven van het werk van het ZZg: zichtbaar werk van de zendingen."

Aansprekend

"De 'charitas' spreekt mij aan. De liefdadigheid. Het omzien naar de ander. Organisaties zoals het ZZg zijn nog steeds erg nodig. In Nederland veronderstellen we het goed te hebben, terwijl dat in andere delen van de wereld een ander verhaal is. Ik vind dat we rijkdom moeten delen, zowel materieel als geestelijk. Het is goed dat het ZZg daar zijn steentje aan bijdraagt."

Visie op toekomst ZZg

"De overheid heeft de afgelopen jaren behoorlijk de toon gezet wat betreft het verstrekken van financiële middelen voor hulp en ontwikkelingssamenwerking in landen overzee, met de daarbij gestelde regels en voorwaarden. Nu die overheidssubsidies zijn afgebouwd en ook particuliere fondsen het moeilijk hebben, wordt het duidelijk dat het ZZg nog steeds een eigen, zelfstandige functie heeft. Het ZZg moet het werk blijven doen. Een gevaar is dat de inkomsten kunnen opdrogen. Dat maakt dat we creatief moeten denken. We moeten onze organisatie maatschappelijk en financieel versterken. Dat kan bijvoorbeeld door op zoek te gaan naar samenwerking en 'co-funding' met vergelijkbare organisaties, zodat we onderdeel van een netwerk worden. Ook het verwerven van andere financiële middelen, om zo de hoofddoelstelling van het ZZg in stand te houden, verdient onze aandacht. En we moeten kritisch kijken naar de kosten die onze organisatie maakt. Om dat alles heen moeten we steeds met elkaar in gesprek blijven en daarbij de vraag stellen: waartoe zijn wij op aarde? Ons werk gaat over zending, maar ook over hulp in praktische zin. Als je buik niet gevuld is, zul je ook geen oren hebben naar het woord. Daarnaast moeten we ook aan verduurzaming van de hulp denken. Wat kunnen mensen zelf doen om eigen noden te kunnen ledigen?"

"We moeten steeds de vraag blijven stellen: waartoe zijn wij op aarde?"

Maatschappelijke omvorming

Ik ken het ZZg als een behoudende organisatie. Ik denk dat we best wat progressiever kunnen zijn. We zijn als ZZg soms wat volgzaam, terwijl we wat meer leidend mogen zijn. We kunnen in sommige opzichten de trend zetten. Nederigheid siert ons, maar als professionele organisatie mogen we ook best een beetje actiegericht zijn, de grenzen verleggen, risico's durven nemen."

Motivatie en inbreng

"Ik wil graag meewerken aan de maatschappelijke omvorming van het ZZg. Ook bestuurlijk moeten we transformeren. Dat vraagt om een andere manier van denken. Ik heb meer dan 30 jaar overheidservaring en heb vaak met dit soort bijltjes gehakt. Uitgangspunt daarbij is een goede interactie tussen bureau en bestuur. Wij besturen de organisatie door de toon te zetten, de koers te bepalen en te transformeren, maar als bestuur moeten we beslist niet op de stoel van de uitvoering gaan zitten. Met het bureau hebben we een professionele organisatie waar mensen kennis hebben van de veranderingen in de wereld."

Stand van zaken

Twee projecten uit het afgelopen jaar. Hoe staat het ervoor met de noodhulp in Nicaragua en Honduras na de orkanen? En met de grote renovatie van het Theologisch Seminarie in Suriname?

Noodhulp na twee orkanen

Veel media-aandacht is er in Nederland niet voor geweest, maar misschien herinnert u het zich dat in november 2020 de kustregio van Nicaragua en Honduras binnen twee weken tweemaal werd getroffen door een zware orkaan. Het betrof de afgelegen streek waar de Broedergemeente actief is. De stormvloed, hevige winden (> windkracht 12) en zware regen (1½ meter!) veroorzaakten grote verwoesting en overstromingen. Honderden woningen werden geheel of grotendeels verwoest. Ruim 70.000 mensen werden geëvacueerd en in scholen en kerken opgevangen. 87 scholen en 33 medische posten liepen grote schade op. Wegen en bruggen spoelden weg en de landbouwgrond langs de rivieren raakte bedekt met 60 centimeter zand en modder. Een groot deel van de rijstooft ging verloren en ook werden cacao- en bananenplantages verwoest. In het plaatsje Haulover, aan de oceaankust, staat bijna niets meer overeind; van de kerk rest alleen nog de voorgevel en het torentje. (Scan de QR-code voor een filmpje)

De leiders van de Broedergemeenten in Nicaragua en Honduras vroegen ABWM, onze Amerikaanse collega-organisatie, om hulp. Er was voedsel nodig en schoon drinkwater; medicijnen, zaden voor voedselgewassen en bouwmaterialen. Ook moesten vervuilde waterputten en het grondwater gereinigd worden. ABWM coördineerde een grote noodhulpactie die met hulp van de lokale Broedergemeenten werd uitgevoerd. Het ZZg heeft er € 5.000 aan bijgedragen. De gereformeerde kerk in Yerseke had daarin een groot aandeel. Onze dank daarvoor!

Meeleven met mensen die in de ellende zitten is van groot belang. Het gevoel niet vergeten te zijn geeft mensen hoop en moed om overeind te krabbelen en verder te gaan. Dat mag je ook zending noemen!

Foto's ABWM

Renovatie Theologisch Seminarie

Het Theologisch Seminarie (TS) is sinds jaar en dag het opleidingsinstituut van de Broedergemeente in Suriname. Hier worden predikanten opgeleid en bijgeschoold, en kunnen kerkelijk werkers op alle niveau's cursussen volgen. De gebouwen van het TS en de directiewoning waren toe aan vernieuwing en vanaf eind 2019 is daaraan gewerkt. U denkt misschien: "Daar heb ik niets over gehoord". Nou, dat klopt, want vragen om uw steun was ditmaal niet nodig. Bij het ZZg is vanuit een nalatenschap een bestemmingsfonds voor het TS beschikbaar, het Jan van Raalte Studiefonds. Dat fonds dekt alle kosten.

Inmiddels zijn de lokalen, aula, kantoorruimten en directiewoning vernieuwd en weer in gebruik genomen. De renovatie van studentenkamers en de bibliotheek is nu bezig en daarna wordt het buitenterrein onder handen genomen. Dan ziet het Theologisch Seminarie er aan alle kanten piekfijn uit. Ds. Jan van Raalte, die zelf een aantal jaren leiding gaf aan het TS, zou er vast tevreden over geweest zijn. Evenals over de afgesproken einddatum van dit project: 31 oktober, Hervormingsdag!

Foto: H. Narain

Blij met de kerstactie

Kerst betekent blijdschap; dat schreef een tiener-meisje uit kinderkuis Leliëndaal ons begin januari. Ze was blij met haar cadeau en met het lekkere eten dat ze zelf mocht uitkiezen. Ook werd ze blij door het kerstevangelie en doordat mensen in Nederland aan haar en de andere kinderen in het kinderkuis hadden gedacht. We geven dit graag aan u door, want velen van u hebben meegedaan aan de kerstactie van 2020. Naast Leliëndaal konden daardoor ook kinderkuis Sukh Dhaam en het meisjesinternaat Rebecca Scheltz een feestelijke kerstviering organiseren voor hun kinderen.

Foto: AMD

Blijdschap was er ook bij de cliënten van de diaconie en bij de ouders van de EBGs die van de diaconie een kerstpakket met levensmiddelen ontvingen. In deze tijd van krappe inkomsten en oplopende prijzen een welkom geschenk. Helaas moesten de mensen de kerstviering in de kerk missen vanwege het coronavirus.

Presentjes voor de kinderafdeling

Een warm gebaar, een blijk van medeleven door een klein cadeautje voor jonge patiëntjes in het Surinaamse Diaconessenhuis; dat was het idee van mevrouw B. uit Driebergen, die zich al jaren inzet voor kwetsbare kinderen in Suriname. En zij wist haar omgeving hiervoor warm te krijgen. Mensen van de Immanuelkerk in Driebergen schonken giften en klein speelgoed, een neef-in-business gaf dozensvol hydrofiel textiel (handdoeken, babydoekjes, luiers) en het ZZg regelde de verzending. Kinderarts Margary Muringen liet weten dat de spullen uitgedeeld worden aan kraamvrouwen en kinderen op de kinderafdeling en de poli. Het overgebleven bedrag is besteed aan de IC-isolatiekamer die het ZZg vorig jaar voor het ziekenhuis financierde vanwege de coronapandemie.

Verbondenheid en meeleven, het doet iets met mensen. Het deelt hoop!

Foto: mevr. B.

Foto: AMD

Iedereen blij dus. Ook bij het ZZG. Want wij zijn blij dat we altijd weer op u kunnen rekenen om zoveel vreugde te helpen financieren. Dank u wel!!

Houdt u van kinderen?

Kinderen zien spelen; zien hoe ze onbevangen en nieuwsgierig de wereld tegemoet treden; hoe ze opgroeien en zich ontwikkelen. Daarvan kun je genieten, of het nu je eigen (klein)kind is of je buurmeisje.

Kinderen in de wijde wereld gun je ook een onbezorgde ontwikkeling. Maar hun omstandigheden zijn vaak zoveel minder rooskleurig. Toch zou u ook voor die kinderen ver weg iets kunnen betekenen, door het Kinderprogramma van het ZZg. Dat programma omvat bescheiden, op kinderen gerichte projecten in diverse landen waar de Broedergemeente actief is. Zorg, onderwijs: toekomst!

Met een bijdrage van € 7,50 per kwartaal (€ 30 per jaar), kunt u al meedoen aan het Kinderprogramma. Tweemaal per jaar ontvangt u dan een nieuwsbrief met informatie en verhalen.

Ook een school, kindernevendienst of diaconie kan meedoen, aan het hele programma of voor een project daaruit. Vanuit het ZZg maken we graag wat tijd vrij om u erover te vertellen. Tel (030) 692 7180. Of kijk op www.zzg.nl/kinderprogramma.

Houdt u van kinderen? Dan doet u toch mee...?

